

గేవో గేవో

ఇచ్చాపురపు జగన్నాధరావు

ఉన్నట్టుండి నుదర్శనం తలకాయలోకి ఒక్కో అలోచన వొస్తూంటుంది. ఇంక చూడండి— దాని అమీతుమీ తేలేదాకా అతను నిద్రపోడు. అంత కార్యకూరుడు నుదర్శనం.

అయితే, నుదర్శనానికి తరుచూ ఆలోచనలు రావు. అదో గొప్ప అద్భుతమో, దురదృష్టమో, భావి చరిత్రకారులకి తెలియాలిగాని, ఇప్పుడు చెప్పలేం. సామాన్య మానవుడు చరిత్రలోకి వస్తాడా అనేది నెహ్రూలాటివళ్ళూ, నుదర్శనంలాంటి వాళ్ళూ ఆలోచించాల్సివస్తే.

“ఈ వాంకాయ లెలా ఇస్తావు?” అన్నాడు నుదర్శనం బజారులో కూరలు కొనబోతూ.

“ఏక పదిఅణాలు” అన్నాడు వ్యాపారి.
“పదణాలే!” అక్కర్లేపోయాడు నుదర్శనం.
“అవునండీ” జవాబిచ్చాడు వ్యాపారి.

“అవున్లే” అనుకుంటూ, ఆలోచనల్లోకి జారి పోయాడు నుదర్శనం. సినిమావాళ్లయితే, కూర గాయల మార్కెట్ ముందు, ఒక వంకాయని చేత్తో త్రిప్పుతూన్న నుదర్శనాన్ని ఒక క్లోజప్ ఇచ్చి, సీను డిజాల్స్ చేసే...

అవును. ఆర్థికశాస్త్రం వొచ్చినా రాకపోయినా, సరకులకి డిమాండు అట్లానే ఉండి, సప్లయ పడిపోయినా, డిమాండు హెచ్చిపోయి పడిపోయినా ఖరీదులు హెచ్చవుతాయి. ఈ వంకాయ లకి డిమాండు హెచ్చయింది; సప్లై పడిపోయింది—

ఎంచేతా? అదే కారణం. యుద్ధాలు ప్రపంచంనిండా యుద్ధాలు. ఇంజోవైనాలో తన్నుకుంటున్నారు. ఫ్రెంచివాళ్ళకి ఏ ఊణంలోనైనా ఆమెరికావాళ్లు సాయంరావొచ్చు. ఆ ఊణంలో వైనా వొచ్చి పీట్ మిన్ తో కలుస్తుంది. ఆ మరు ఊణంలో రష్యా కోటిచేతుల్తో వైనా ప్రియు రాలిని కవుగలించుకుంటుంది. దాంతో యుద్ధం ప్రపంచవాస్తంగా, ప్రమాదకరంగా, ప్రకటితం

అవుతుంది. (నుదర్శనం కావ్యాలు చదివాడు—) ఆమెరికా అప్పుడు అటంబాంబు (అయోగ్) ఇంకా తరతరాలు వెనుకేవున్న సామాన్యదా!) ప్రయోగిస్తుంది. రష్యాకి కోపం వొచ్చేస్తుంది— ఫలితాలని ఊహించుకోలేక పూర్వాయుడు నుదర్శనం. అటంబాంబు! జేబులో పెట్టుకోవొచ్చుట. వంకాయలాగ వుంటుంది కామోను.

“బాబోయ్!” అనుకుని క్రిందని పడేశాడు వంకాయని నుదర్శనం. ఒక్కసారి తన చెయ్యి కాలినట్లయింది. అలాటి మారణాయుధాన్ని తాను ముట్టుకుని పట్టుకోవడమే!—ఈ ఆమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల దుశ్చర్యలని...

“అర్థరూపాయికి ఇస్తాను—తీసుకోండి”
సిని కెమరా అయితే, నుదర్శనం వడ్లకృత్వి పాటుని చక్కగా రికార్డుచేసి ఉండేది.

“నా కనలు వంకాయలే వార్డోయ్—”
కొంచెం తోటకుగా, కొంచెం గొంగూరు కొనుక్కుని సంచీలో వేసుకుని ఇంటికి బయలుదేరేడు నుదర్శనం. ఆకుకూరలు అన్నివిధాలా మంచివేగాని, ఆమెరికా అయినెన్ హోవర్నూ, (మెక్) అర్థరూ, అటం, ఇత్యాదుల్లా అవీ, ‘అ అ’ లతో ప్రారంభిస్తాయి. అంచేత అవి విన గూడదని ఎవరో ఓసారి అన్నాక, నుదర్శనానికి ఆ ఉద్దేశం చాలా నచ్చింది. మామిడికాయలూ, మాగాయా, మె|| మాలటోవ్, మాలంకోవ్, మానవ స్వాతంత్ర్యం మొదలగు వాటిలాగ ‘మ’ తో ప్రారంభిస్తాయి కనక, వాటిని సేవించాలనికూడా ఆ ఆసామీ చెప్పేడు.

“ఎనిమిది పేజీలు ఒక అణా!”
అరుస్తూ తెలుగు దినపత్రిక అమ్ముతున్నాడు. జేబులో డబ్బులు మిగిలినప్పుడల్లా పత్రిక కొంటూ ఉంటాడు నుదర్శనం. వాటిలోకూడా, “అ” తో ప్రారంభించిన పత్రిక కొందా మనుకుంటాడు నుదర్శనం. కాని అలాటిపత్రికలుకొంటే ప్రమాదం

అని లేజోమూర్తి ఓసారి తనతో అన్నాడు. అందుకని, ఓ అనా ఇచ్చి ఓ పత్రిక కొని ఒక బేత్లో పట్టుకుని (ప్రకటనా బద్ధతులూ, వాటి వలన లాభాలూ నుదర్శనానికి కొంత వరకు తెలుసు) ఇంటికొచ్చాడు.

కూరలసంచి గదిలో వదేసి వెళ్ళి తన కుప్పిలో కూర్చుని పత్రిక విప్పేడు నుదర్శనం.

“మహా శక్తివంతమైన మారణాయుధం.”

హైడ్రోజన్ బాంబు పరీక్ష: విశిష్ట.

“మానవులూ, శాస్త్రజ్ఞులూ కనీవినీ ఎటుగని దున్నులితాలు—”

ఆటంబాంబులంతంత ఆక్షరాలతో, తారు కన్న నల్లగా, (లీ-డీ పిక్చర్ లాక ముందుకి లోసు కొస్తూన్న ఈ ఆక్షరాలు ఒక్కసారి నుదర్శనం తలకాయలోకి దూరిబొయ్యాయ్ కొద్దిక్షణాలు ఆతనికి ఏమీ లోచలేదు నిజం? అయినన్నంతా ఆయిందీ? కనిపెట్టేకారూ? ఇంతిగొప్ప...

కొంచెం ప్రయత్నించి, మిగిలిన విషయాలన్నీ చదివాడు నుదర్శనం. ఆ బాంబునల్ల కలిగిన చెడుఫలితాలన్నీ చదువుతూంటే, నుదర్శనానికి భూమి అంతం అయే నిమిషం చాలా దగ్గిరికి వచ్చేసిందనీ, ఆ శ్రీమన్నారాయణుడు సృష్టిని పరిసమాప్తచెయ్యబోతున్నాడనీ అనిపించింది.

గుక్క విడవకుండా పత్రిక అంతా చదివే శాడు నుదర్శనం. యావచ్చి)వంచము-3 గ్లండు, ప్రాన్సు, గాటిమూలా, టిలెట్రు, ఇండియా-అన్ని దేశాలు, “వాడు-ఇంక ఈ మహాయుధంతో పరీక్షలు సాగించవద్దు” అని మొరపెడుతున్నాయి. ఈ పత్రిక సంపాదకీయం నిండా ఆ ఆత్రుత తోణికినలాడుతూ ఉంది.

చెరుతుపోసేసింది నుదర్శనానికి. ఈ బాంబుతో ఇంక భూవ్రవంచం అంతం అయిపోతుందనీ, అది కేవలం కాలక్రమంలో మాత్రం ఉందనీ అతనికి తెలిసిపోయింది. ఈ సామ్రాజ్యవాదులు ఈ బాంబుని కనిపెట్టి ప్రపంచాన్నంతటినీ నాశనముచేసేసి ఏం బావుతుంటాయా?

ఒకసారి తన ఇంటిచుట్టూ చూసుకున్నాడు నుదర్శనం. ఇండియామీద అమెరికాకి మహా కోపంగా ఉంది. నెహ్రూకి మాత్రం అంతనోటి బిరుసేమిటి? ఏదో పాకీస్తానం, అమెరికాలు వర

స్మరం సహాయం చేసుకుంటే మనకేం? పోనీ, కాశ్మీరమే కదా తీసుకుంటారు. దాని కోసమని దేశాన్నంతటినీ ఈ మహాబాంబులకి అహుతి చేస్తారా?

ఇండియాకి ఓడజను బాంబులు పంపి తీరు తారు. ఓనాడు ఈయిల్లూ, ఈచట్టూ మొక్కలూ, అన్నీ నాశనం అవుతాయి. బ్లెట్ల అద్దెది కనక తనకి బాధలేదు. కాని, అదొండపాదూ, అనిత్యవల్లి మొక్కా ఏమవుతాయి? మూడు నేలుపోసి ఆ పార్కు కట్టించారు మునిసిపాలిటీ వాళ్ళు-ఆది నాశనం అయిపోతుందా?

ఆ మరుక్షణం శ్రీకృష్ణపరమాత్మ చెప్పిన, “ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే”

అన్న గీతావాక్యం జ్ఞాపకంవచ్చి కలవర పడ్డాడు నుదర్శనం. ఆ వాక్యం అబద్ధం అవుతుందా?

అట్టే-శ్రీకృష్ణభగవానుడు గాంధీగా అవతరించే, పుణ్యాత్ములని తరింపజేసే వెళ్ళిపోయాడు. అవతారపురుషు లందరూ హత్యజేయబడ్డారు. అంతా అయిపోయింది. ఈ శిష్టరక్షణ అయ్యాక దుష్టశిక్షణకోసం ఈ బాంబు.

* * *

“ఏం నుదర్శనం, పెర్సనల్ రిజిస్టరు అవ్టు దేట్ చేశావా?”

“కాండొ...సాయంత్రానికి...”

“నీ వర్కు మరీ అన్యాయంగా ఉంది! క్రిందటి ఇన్స్పెక్షన్ నుకే నువ్వు చాలా ఫూర్ గా పని చేసేవు...ఇలా అయితే—”

ఇంక విసవడలేదు హెడ్ క్లర్కుకి తానంటే ఎవ్వడూ కోపమే. ఛీ ఎవ్వడూ చివాట్లే ఛస్తే మేలు.

ఉండుండి అడిగి, కొంచెం ఎరియర్స్ ఉంటే, ఇంత రాధాంతం. ఇంతా అయితే పడకృత్రం అతనూ తనలాగే ఎల్. డీ. సీయే.

ఆ రోజంతా అలాగే ఉంది నుదర్శనానికి. త్వరలో ప్రపంచం ఎలాగూ అంతం అయిపోతూనే ఉంది. ఈ రవంతకాలంలో, ఎందుకీ మిడిసిపాలు?

ఓక్షణం, ఆ బాంబు తన ఆఫీసుమీదపడి, ఆ రికార్డు (తన కాగితాలు, ముఖ్యంగా) ఈ హెడ్ క్లర్కు, రామస్వామి (అతనికి తాను దబ్బివ్వాలి) చచ్చిపోతే బాగుండు ననిపించింది.

ఎలాగో ఆ రోజు ఆఫీసుకుని ముగించుకుని ఇంటికి బయలుదేరేడు సుదర్శనం. వెళ్ళేసరికి ఇల్లాలు మహా కోపంగా ఉంది.

“ఆ కూర లెవరికోసం?” అంది.

“మనకే” నన్నాడు జంతుకూ సుదర్శనం.

“అవి పశువులు మాత్రం తింటాయి” అని ఉపోద్ఘాతం ప్రారంభించి నాలుగు పన్నాలూ వల్లించింది ఇల్లాలు.

ఆ చచ్చిపోయినవాళ్ళూ, ఈ పెళ్ళికాని మగాళ్ళూ, ఎంత అవ్యష్టరతులో ననిపించింది సుదర్శనానికి. కర్మకాకపోతే, మరుక్షణమే అస్థులవాళ్ళూ రావాలి!

“దబ్బుతే” అది ఇల్లాలు బయటికి బయలు దేరేడు సుదర్శనం. ఎవరిస్తారో ఎక్కడ కెళ్లాలో అతనికి తెలీలేదు. కాని, హైడ్రోజన్ బాంబు గురించిన అతని ఉద్దేశాలు మాత్రం కొంచెం మారాయి (వతి ఇంట్లోనూ ఈ ఆయుధపరీక్షలు జరుగుతూనే ఉంటాయి. మానవులలో మగాళ్లంతా ఈ బికినీలు. ఆ పరమాత్మ ఐసెన్ హోవరు అనుకున్నాడు.

ఉన్నట్టుండి సుదర్శనం తలకాయులోకి ఒక్కో ఆలోచన వస్తూ ఉంటుంది. ఇంక చూడండి— దాని ఆమీతుమీ జేలేదాకా అతను నిద్రపోడు. అంత కార్యశూరుడు సుదర్శనం పశ్చిమంగా (అమెరికావైపు) తిరిగి ఐసెన్ హోవరుని స్మరించి చేతులు జోడించి, “సర్వశక్తిమంతుడా! నీ బాంబుని సాధ్యమైతే త్వరలో ప్రయోగించి మమ్మల్ని తరింపజేయ్యి” అని ప్రార్థించాడు.

వసంత గీత

త్రుసురాగ జలధిలో మీనమవుతాను
 ఆనంద పాథోధి లీనమవుతాను
 సంతస వసంతవన
 సంతతుల పరిమళము
 లాను యెలదేటివలె
 పారు సెలయేటివలె
 ఈ ప్రేమవనములో పరుగు లిడతాను
 ఈ కడలి యొడలిలో కరిగిపోతాను
 సనజాజి కనుగీటి
 కవ్వింఱు నన్ను
 మల్లె మనసును విచ్చి
 మాటాడు నాతె
 తావినై ప్రేమైక జీవినై లోకైక
 భావినై తీయగా పాట పాడిగిస్తాను
 చివురులగు పూల వా
 తెరక్రింది చెవులతో
 ఆలకిస్తాను లో
 కాల విన్పిస్తాను
 ప్రతి వసంతములో పాడుకొంటాను
 శ్రుతిమించి రాగాన సోలిపోతాను

—శశాంక.